

คู่มือในการสร้างอำนาจทางการเมือง

นายประคิษฐ์ กุณฺสนอง



001487

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตรปริญญาตรีศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

แผนกวิชาการศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๑๘

I16208031

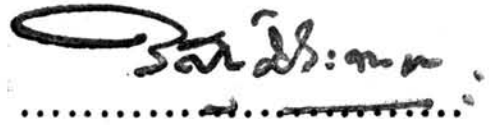
Sukarno and His Political Power-Building

MR. PRADITH KUNSNONG

A Thesis Submitted and Partial Fulfilment of the  
Requirements For the Degree of Master of Political Science  
Department of Government  
Graduate School  
Chulalongkorn University

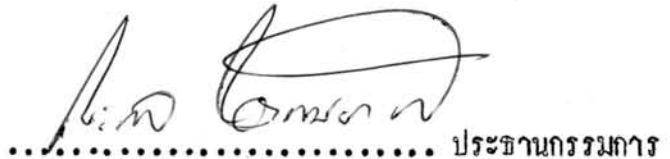
1975

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยนี้เป็นส่วนหนึ่ง  
ของการศึกษาคณะหลักสูตรปริญญาโทบัณฑิต

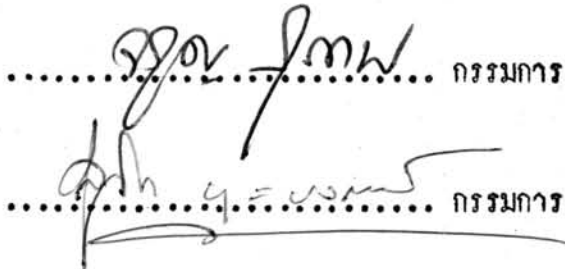


คณบดี บัณฑิตวิทยาลัย

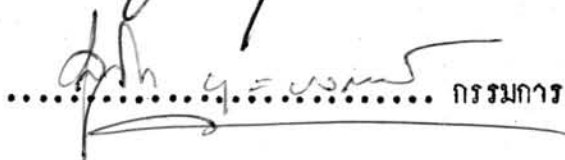
คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์



ประธานกรรมการ



กรรมการ



กรรมการ

อาจารย์ผู้ควบคุมการวิจัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิต บุญบงการ

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์      ชูการ์โนกับการสร้างอำนาจทางการเมือง

ชื่อ                              นายประคิมส์ คุณสนอง                              แผนกวิชา    การปกครอง

ปีการศึกษา                      ๒๕๑๘

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง "ชูการ์โนกับการสร้างอำนาจทางการเมือง" ภายใต้สมมุติฐานที่ว่า ชูการ์โนประสบความสำเร็จในการสร้างอำนาจทางการเมืองโดยใช้ยุทธวิธีทางบุคลิกภาพทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมือง และการดำเนินนโยบายต่างประเทศ ระหว่าง ค.ศ. ๑๙๒๗ - ค.ศ. ๑๙๖๔ โดยชี้ให้เห็นว่า ปัจจัยพื้นฐานในการสร้างอำนาจทางการเมืองของชูการ์โนมี ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นพื้นฐานกับส่วนที่สนับสนุน ส่วนที่เป็นพื้นฐานเกิดจากการกระทำของรัฐบาลอาณานิคม อันก่อให้เกิดปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งทำให้ชาวอินโดนีเซียได้รับความเดือดร้อน ส่วนที่สนับสนุนเกิดจากการเรียนรู้ทางการเมืองของชูการ์โน ทั้งส่วนที่เป็นพื้นฐานและส่วนที่สนับสนุน ต่างก็มีความสัมพันธ์กับการสร้างอำนาจทางการเมืองในลักษณะที่เป็นตัวเร่งให้ชูการ์โนคิดต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองโดยการปฏิวัติล้มล้างอำนาจของรัฐบาลอาณานิคม การปฏิวัติแบ่งออกเป็น ๓ ชั้น คือ ชั้นที่ ๑ สร้างอารมณ์ ชั้นที่ ๒ สร้างองค์การ และชั้นที่ ๓ ทำการปฏิวัติ การปฏิวัติแต่ละชั้นได้กระทำไปโดยใช้ยุทธวิธีทางบุคลิกภาพ อุดมการณ์ และการดำเนินนโยบายต่างประเทศ กล่าวคือชูการ์โนใช้ยุทธวิธีทั้ง ๓ เพื่อให้ชาวอินโดนีเซียเกิดความรู้สึกขัดแย้งกับรัฐบาลอาณานิคม ซึ่งนำไปสู่การจัดตั้งองค์การเพื่อรวมพลังมวลชน และวางแผนทำลายล้างอำนาจของรัฐบาลอาณานิคมจนประสบความสำเร็จภายหลังที่ประสบความสำเร็จแล้ว ชูการ์โนได้ใช้ยุทธวิธีทางบุคลิกภาพ อุดมการณ์ และการดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองต่อไป กล่าวคือ ใช้ยุทธวิธีทางบุคลิกภาพสร้างอิทธิพลเหนือความรู้สึกนึกคิดของชาวอินโดนีเซีย ขั้นตอนการพัฒนาทางการเมืองและศูนย์รวมแห่งอำนาจรัฐ เพื่อให้พลังมวลชนและอำนาจรัฐสนับสนุนการปฏิบัติการทางการเมืองต่อไป ใช้ยุทธวิธีทางอุดมการณ์เป็นแนวทางในการรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง และที่ชูการ์โนเอง และใช้ยุทธวิธีเกี่ยวกับการปฏิบัติการต่างประเทศ เพื่อให้คำจูงการรักษอำนาจ

ทางการเมืองภายในประเทศ

รัฐการณ์เลือกใช้ยุทธวิธีทั้ง ๓ ดังกล่าวแล้วข้างต้นเป็นหลักในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจ และสนับสนุนด้วยยุทธวิธีทางการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสถาบัน การให้บำเหน็จรางวัล การชมเชยฝ่ายตรงกันข้ามและทำให้แตกแยกกัน และเปิดทางให้ชาวอินโดนีเซียเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองอย่างกว้างขวาง ยังผลให้รัฐการณ์รักษาอำนาจทางการเมืองไว้ได้จนถึง ค.ศ. ๑๙๖๔ ในระหว่างที่รักษาอำนาจไว้ได้เนื่องจากยุทธวิธีทางบุคลิกภาพ อุดมการณ์ และการดำเนินนโยบาย มีข้อเสียในตัวของมันเอง และไม่ได้รับการแก้ไขโดยยุทธวิธีทางการพัฒนาเศรษฐกิจ การพัฒนาสถาบัน และการเปิดทางให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง ความล้มเหลวในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองจึงเกิดขึ้นในโอกาสต่อมา.

Title : Sukarno and His Political Power-Building  
 Name : Mr.Pradith Kunsnong Department of Government  
 Academic Year : 1975

Abstract

The thesis of "Sukarno and His Political Power - Building" presumes that Sukarno's success in building his political power is attributed to his own political personality, political ideology and foreign policy during 1927 - 1964 which, taken together, represents his strategy in his political life.

The efforts point to the fact that there are two kinds of factors contributing to Sukarno's political power - building the fundamental and the supportive with regards to the former, it can be said that they spring from colonial regime which put the Indonesians in hot water, politically, economically and socially. While the latter are caused by Sukarno's own political learning. Both factors serve, in their relations to Sukarno's political power - building, as the accelerators of his political struggle to win back political power from the colonial regime in form of revolution.

- Stage I Emotionalism
- Stage II Organization
- Stage III Revolution

These three stages to the revolution correspond to his own strategic political personality, political ideology and foreign policy. In other words, Sukarno first directs the Indonesian mass

against the colonial rule emotionally with, in turn, leads automatically to the mass organization and the successful plan to overthrow the colonial rule.

After his success in destroying the colonial power, Sukarno also uses his political personality, political ideology and foreign policy to maintain and perpetuate his political power. Particularly, he uses his political personality in three major domains, namely, to influence the Indonesians' thinking, to direct the stages of political development and to characterize the state with centralization, aiming at the combination of the mass strength and the state power to back up his political action. He uses political ideology as a guideline in order to centralize the power to the state or himself and utilizes his foreign policy to strengthen his status in the internal politics as well as domestic affairs.

It is obvious that Sukarno not only uses the afore-mentioned strategy to maintain his own power but also many other activities such as economic development, institutionalization, loyalty inducement, threats to his enemy, divide and rule tactics, and mass participation in politics to support his maintenance of power which results in his monopoly of political power up to 1964.

However Sukarno's failure to aggregate and maintain his political power is due mainly to the fact that his political personality, political ideology and foreign policy have significant shortcomings in themselves and the strategies in economic development, institutionalization and mass participation in politics have not been revised and improved.

คำนำ

ลักษณะที่เด่นชัดอีกอันหนึ่งซึ่งเกี่ยวกับการสร้างอำนาจทางการเมืองของขุนการโนคือ การ  
 ชักแย้งระหว่างผู้มีอำนาจกับผู้มีสิทธิ ผู้มีอำนาจคือรัฐบาลอาณานิคม และผู้มีสิทธิคือชาวอินโดจีน  
 เมื่อสิทธิเสรีภาพทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ถูกปิดกั้น การต่อสู้เพื่อไขว่คว้าอำนาจ  
 ทางการเมืองก็เกิดขึ้น ผู้ศึกษาวิจัยจึงได้เสนอเป็นหัวข้อวิทยานิพนธ์ "ขุนการโนกับการสร้างอำนาจ  
 ทางการเมือง"

ผู้ศึกษาวิจัยใคร่ขอขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุจิต บุญบงการ ผู้ควบคุมการวิจัย  
 ที่ได้ให้คำแนะนำและข้อคิดเห็นต่าง ๆ ศาสตราจารย์ ดร.กระมล ทองธรรมชาติ และ  
 รองศาสตราจารย์จรูญ สุภาพ ที่ได้กรุณาเสียสละเวลาเพื่อพิจารณาต้นฉบับวิทยานิพนธ์ ตลอดจนผู้ช่วย  
 ศาสตราจารย์ ดร.บรรพต วีระสัย และอาจารย์วุฒิสักดิ์ ฉากเจริญทรัพย์ และเพื่อน ๆ ที่ให้ความ  
 ช่วยเหลือสนับสนุนเป็นอย่างดี.



สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย .....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ .....	ค
คำนำ .....	จ
บทนำ .....	ฉ
<b>บทที่</b>	
๑ ปัจจัยพื้นฐานในการสร้างอำนาจทางการเมืองของชุกการโน .....	๑
๒ หลักและกระบวนการในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง .....	๒๐
๓ วิเคราะห์การไ้ช้ยุทธวิธีทางบุคลิกภาพเพื่อการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง .....	๔๓
๔ วิเคราะห์การไ้ช้ยุทธวิธีทางอุดมการณ์เพื่อการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง .....	๗๖
๕ วิเคราะห์การไ้ช้ยุทธวิธีเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อการรักษาอำนาจทางการเมือง .....	๑๐๓
๖ สรุปความสำเร็จและวิเคราะห์การไ้ช้ยุทธวิธีต่าง ๆ ในการสร้างอำนาจทางการเมือง .....	๑๒๗
บรรณานุกรม .....	๑๕๑

บทนำ

การเมืองและการปกครองของอินโดนีเซียภายใต้ระบอบอาณานิคมของเนเธอร์แลนด์นั้น มีลักษณะที่สำคัญอยู่ประการหนึ่งคือเป็นระบบการเมืองคู่และขัดแย้งกัน กล่าวคือในขณะที่การเมืองและการปกครองของเนเธอร์แลนด์เองเป็นไปตามระบอบประชาธิปไตย แต่เนเธอร์แลนด์ปกครองอินโดนีเซียตามระบอบเอกราชไทย ซึ่งเป็นระบอบการปกครองที่ไม่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมือง การขัดแย้งระหว่างผู้นำอำนาจกับผู้มีสิทธิก็เกิดขึ้น เพราะรัฐบาลอาณานิคมใช้อำนาจกดขี่ประชาชนผู้มีสิทธิอย่างไม่เป็นธรรม การต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งสิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาค และความเป็นมนุษย์ธรรมของชาวพื้นเมือง จึงเป็นมอเลกุลของการสร้างอำนาจทางการเมือง จุดมุ่งหมายและสมมุติฐานของการศึกษาวิจัย ผู้ทำการศึกษาวิจัยต้องการพิสูจน์ให้เห็นว่า "การสร้างอำนาจทางการเมืองของซูการ์โนประสบความสำเร็จ โดยใญ่เหตุวิีทางบุคลิกภาพ อุดมการณ์ และการดำเนินนโยบายต่างประเทศ"

"การสร้าง" คือการต่อสู้เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้

"อำนาจทางการเมือง" แยกพิจารณาเป็น ๓ ประเด็น คือ

๑. อำนาจทางการเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับ
  - ๑.๑ อำนาจตามกฎหมายขององค์กรต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งรวมถึงอำนาจทุกอย่างที่องค์กรของรัฐแต่ละองค์กรมีอยู่
  - ๑.๒ สิทธิต่าง ๆ ในทางการเมืองอันได้แก่อิทธิกฏหมายในอันที่จะแต่งตั้งหรือได้รับแต่งตั้งให้บุคคลใดเขาไปดำรงตำแหน่งต่าง ๆ ในองค์กรของรัฐ
๒. อำนาจทางการเมืองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมกระบวนการตัดสินใจในการใช้อำนาจทางการเมืองตามข้อ ๑.๑ และ ๑.๒
๓. อำนาจอินโดนีที่เกี่ยวข้องกับอำนาจทางการเมือง

Julius Gould and William L. Kobbs (ed.), A Dictionary of the Social Sciences (New York: The Free Press, 1969), p.524.

เพราะฉะนั้น "การวางอำนาจทางการเมือง" คือ "การต่อสู้เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง"

"ยุทธวิธี" ที่นำมาใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้หมายถึง "แผนปฏิบัติการ" ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการในทางการเมือง

"บุคคลิกภาพ" หมายถึงบุคคลิกภาพในทางการเมือง คือ "กระบวนการปฏิกริยาตอบโต้ซึ่งพลังเคลื่อนไหวในลักษณะที่ความสัมพันธ์กันอย่างมีระเบียบ คงทน และต่อเนื่อง ซึ่งโดยปกติวิสัยแล้วการเคลื่อนไหวในลักษณะดังกล่าวข้างต้น จะเกิดขึ้นที่หอเมื่อถูกกระตุ้นโดยตัวกระตุ้นทางการเมืองดังต่อไปนี้

๑. การจูงใจ เป็นตัวกระตุ้นทางการเมืองที่เกิดขึ้นในลักษณะที่มีการผสมผสานระหว่างความต้องการที่แท้จริงกับค่านิยมทางการเมืองตามทฤษฎีดันและดึง (the push-pull theory) แล้วไปกระตุ้นให้บุคคลแสดงปฏิกริยาตอบโต้ที่กระทำหนึ่ง

๒. การเรียนรู้ทางการเมือง หรือประสบการณ์ในทางการเมืองจะเป็นตัวกระตุ้นทางการเมืองในเชิงสนับสนุนให้เกิดปฏิกริยาตอบโต้ทางการเมืองอีกส่วนหนึ่งด้วย

๓. แนวโน้มของปฏิกริยาต่าง ๆ ที่ได้แสดงออกมาจะกลายเป็นกระจุกเงาสะท้อนให้เห็นว่าต้องการทำเช่นนั้นเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงในทางการเมือง

เพราะฉะนั้นตัวกระตุ้นทางการเมืองดังกล่าวมาตามข้อ ๑, ๒ และ ๓ จะมีความสัมพันธ์กับการเมืองอย่างเด่นชัด คือ

๒ W. Howard Wriggins, The Ruler's Imperative (New York and London: Columbia University Press, 1969), p.92.

๓ ส่วนที่เรียกว่า "ดัน" คือการเมืองจะถูกนำมาปฏิบัติโดยองค์กรต่าง ๆ และการเมืองจะดันไปเพราะคนเขามามีส่วนรวมทางการเมือง ส่วนที่เรียกว่า "ดึง" คือการเมืองเป็นที่สนใจของประชาชน ในดูรายละเอียดจาก James V. Downton Jr., Rebel leadership : Commitment and Charisma in the Revolutionary Process (New York: The Free Press, 1973), pp.61 - 63.

(๑) ผู้ที่อุกฉวยใจโดยตัวกระชั้นทางการเมือง อาจจะใช้พลังมวลชนเข้าต่อสู้กลางระบบการเมืองที่เขากำลังเผชิญอยู่ เพื่อตอบสนองความต้องการที่แท้จริงมากกว่าที่จะต้องการแสวงหาเป้าหมายและนโยบายบางประการที่แจ้งชัด

(๒) ประสบการณ์ทางการเมือง ใ้ใช้ไปเพื่อประโยชน์ในการแสวงหาหนทางปกป้องพวกพ้องของตนมากกว่าที่จะใช้เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ทางการเมืองให้กว้างขวางยิ่งขึ้น และบุคคลประเภทนี้จะกลายเป็นผู้ที่มีนิสัยขึงหรือเกรงตรง และมักจะขัดขวางการปรับตัวให้เข้ากับสังคมที่เหมาะสมและสถานการณ์ใหม่ ๆ

(๓) แนวโน้มของปฏิกิริยาตอบโต้ที่แสดงออกมามักจะเป็นไปในรูปของการขัดแย้ง ซึ่งเป็น การขัดแย้งระหว่างความเป็นจริงที่คิดอยู่ในจิตใจกับการกระทำที่แสดงออกมาหรือทำให้ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจแสดงออกมาเป็นความขัดแย้งภายนอก ซึ่งการกระทำเช่นนี้จะมีอิทธิพลต่อวิถีชีวิต การเมืองเป็นอย่างมาก"

"อุดมการณ์" หมายถึง "อุดมการณ์ทางการเมือง" ซึ่งหมายถึงความเชื่อความศรัทธาในทางการเมือง ซึ่งมีผลต่อพฤติกรรม ทัศนคติ และค่านิยมทางการเมือง ของบุคคลหรืออภินัยหนึ่งหมายถึงความเชื่อที่มต "ลัทธิการเมืองซึ่งอธิบายความเป็นมาของระบบสังคมในอดีต สภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบัน และแนวโน้มของอนาคตวางแนวทางการประพฤติ ปฏิบัติ สำหรับสมาชิกปัจจุบันและสำหรับการบรรลุถึงความมุ่งหวังของอนาคต พร้อมทั้งให้ความหมายแก่ชีวิต แก่ความประพฤติ และความสัมพันธ์ที่มนุษย์มีต่อสิ่งแวดล้อมและระบบสังคมทั้งหมด"

"นโยบายต่างประเทศ" มีส่วนประกอบหลายส่วน คือ "นโยบาย จุดหมายปลายทาง หลักการ ผลประโยชน์ และวัตถุประสงค์" รวมกันเข้าเป็นนโยบายที่รัฐบาลตัดสินใจเลือกปฏิบัติ

David L. Sills (ed.), International Encyclopedia of the Social Sciences Volume 12 (New York: The Macmillan Company and the Free Press, 1972), pp.13 - 38.

จรรยา สุภาพ, การเมือง (พระนคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๔), หน้า ๑๓๕ - ๑๔๐ และ ชัยอนันต์ สมุทวณิช, อุดมการณ์ทางการเมือง (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เก็ดดีคไทย, ๒๕๑๓), หน้า ๑๓ - ๑๔.

ประเทศอื่น ๆ และจะนำผลกลับมาสู่ประเทศ"

วิธีการศึกษาวิจัย ใช้วิธีการศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ( Documentary Research )  
และข้อเท็จจริงต่าง ๆ ที่ได้มาจากการศึกษาคนควาไฉแล้วในอดีต

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย เป็นการศึกษาวิจัยการต่อสู้เพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งอำนาจ  
ทางการเมืองของชุกการโน นับตั้งแต่เริ่มต้นจนถึง ค.ศ. ๑๙๒๔

ประโยชน์ที่ได้รับจากการศึกษาวิจัย การศึกษาวิจัยเรื่องนี้คาดว่าจะได้รับผลประโยชน์  
หลายประการ และที่สำคัญ คือ

๑. ผลจากการศึกษาวิจัยย่อมจะมีคุณค่าต่อวิชาการด้านรัฐศาสตร์สำหรับนักศึกษาที่ข้องการ  
คนควาเกี่ยวกับการเมืองของอินโดนีเซีย

๒. การศึกษาวิจัยครั้งนี้พบว่า ชุกการโนเป็นแบบอย่างของผู้นำทางการเมืองที่ชาญวิธี  
ทางบุคลิกภาพผสมผสานกับการริชยุทธวิธีทางอุดมการณ์และการดำเนินนโยบายต่างประเทศ เป็นวิธี  
การขึ้นสู่อำนาจทางการเมือง และรักษาอำนาจทางการเมืองไว้

๓. การริชยุทธวิธีเป็นวิธีการเพื่อให้ได้มาและรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองดังกล่าว  
แล้วของตน มีขอบปรองจึงเป็นสาเหตุของความยุ่งยากในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองภาย  
หลัง ค.ศ. ๑๙๒๔

การเสนอเรื่อง แมงออกเป็น ๒ บทด้วยกัน แต่ละบทต่างก็มีความสัมพันธ์กันดังนี้  
บทที่ ๑ ปัจจัยพื้นฐานในการสร้างอำนาจทางการเมืองของชุกการโน ซึ่งเป็นการอธิบาย  
ให้เห็นว่ามีปัจจัยพื้นฐานอะไรบ้างที่เป็นตัวกระตุ้นให้ชุกการโนคิดสร้างอำนาจทางการเมือง  
บทที่ ๒ หลักและกระบวนการในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง ซึ่งเป็นการ  
อธิบายวิธีการที่ชุกการโนนำมาใช้ในการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจทางการเมืองระหว่าง ค.ศ.

๑๙๒๗ - ค.ศ. ๑๙๔๕

บทที่ ๓ วิเคราะห์การใช้อยุทธวิธีทางบุคลิกภาพเพื่อการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง เพื่อต้องการชี้ให้เห็นว่าภายหลังที่เขาได้อำนาจทางการเมืองมาแล้ว เขาพยายามรักษาอำนาจทางการเมืองไว้อย่างไร โดยชี้แผนปฏิบัติการทางการเมืองในส่วนที่เกี่ยวกับบุคลิกภาพทางการเมือง

บทที่ ๔ วิเคราะห์การใช้อยุทธวิธีทางอุดมการณ์เพื่อการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมือง โดยชี้ให้เห็นว่า ชูการ์โนได้ใช้อุดมการณ์ทางการเมือง เป็นหลักในการรักษาไว้ซึ่งอำนาจทางการเมืองอย่างไร

บทที่ ๕ วิเคราะห์การใช้อยุทธวิธีเกี่ยวกับการดำเนินนโยบายต่างประเทศเพื่อการรักษาอำนาจทางการเมือง โดยชี้ให้เห็นว่าชูการ์โนได้ปฏิบัติการเกี่ยวกับการกระทำต่อประเทศอื่น ๆ อย่างไร เพื่อประโยชน์ในการรักษาอำนาจทางการเมืองภายในประเทศ

บทที่ ๖ ความสำเร็จที่ชูการ์โนได้รับจากการใช้อยุทธวิธีต่าง ๆ ในการสร้างอำนาจทางการเมือง และข้อบกพร่องในการใช้อยุทธวิธีแต่ละอย่างอันเป็นเหตุให้การรักษาอำนาจทางการเมืองของชูการ์โนประสบความสำเร็จอย่างยากในภายหลัง